

1673 1. Beh. af Forsl. t. Finantsloov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 1674

aarligt Tilskud fra Kommunitetet til Universitetet var blevet udtalt, at naar man havde bragt i Forslag, at Universitetet selv skulde bære sin Underbalance, saa maatte dette dog ikke opfattes som Noget, der skulde gjælde som en Regel uden Undtagelse, men at det maatte bero paa hvorledes Forholdene i det Hele taget stillede sig, og navnlig maatte Staten, forsaavidt Forpligtelsen maatte komme til at paahvile Universitetet, der hidrorte fra en Vækkelse for almindelige Statsformaal, direkte tilskyde Bidrag til Universitetet til saadanne Formaaals Opnaelse. I det Ordforeren henpegede derpaa, tilspode han, at der med Hensyn til de foreliggende ganske extraordinære Udgifter maatte siges at være Grund til, netop efter disse Formaaals eiendommelige Beskaffenhed, at komme Universitetet til Hjælp ved de Bekostninger, som disse Foranstaltninger maatte medføre for det. Dette havde til Følge, at Ordforeren ved Slutningen af Forhandlingen om dette Spørgsmaal erklærede, at det forekom ham at maatte siges, at der ikke var nogen ret væsentlig Forskiel tilstede mellem Ministerens og Udvalgets Opfattelse, idet han nemlig tilspode, at det jo ingenlunde var Meningen, at dette store Beløb af 180,000 Rbd. skulde anvendes saaledes, at Universitetet forsaavidt realisere sin Formue, men Meningen var tværtimod kun, at Universitetet successtot skulde skaffe dette Beløb tilveie, i alt Fald gennem Laan fra de andre Stiftelser, med Hensyn til hvilke Ministeriet besad fornøden Myndighed, og naar Beløbet paa denne Maade var tilveiebragt, vilde man, og det maa jeg særlig fremhæve, jo ikke derved have præjudiceret Sagen, men det maatte senere komme under Forhandling og til Afgjørelse, om saadanne Laan skulde dækkes af Universitetets Formue eller ved direkte Tilskud fra Staten. Det egentlige Tvistepunkt er altsaa efter disse Antydninger fra den erede Ordforers Side mindre det, om Universitetet skal behyrdes med disse overordentlige Udgifter — hvilket han paa Udvalgets Begne syntes at være fuldkommen enig med Ministeren i ikke vilde være rigtigt — end dette, om disse Udgifter skulle tages fra Kommunitetets Overskud, eller om de paa anden Maade direkte skulle tilskydes Universitetet. Det er klart, at dette for Universitetets Vedkommende ikke vilde være af nogen væsentlig Betydning. Spørgsmaalet gjælder altsaa nærmest Kommunitetet, og det er ganske vist, at der til dette og den fremtidige Anvendelse af dets Midler knytter sig flere forskjellige Spørgsmaal, som kunne blive mere eller mindre uanstelige og ubehagelige at faae afgjort, men om

hvilke man i ethvert Fald maa sige, at de endnu ikke foreligge. Jeg tror derfor vel at turde sige, at det maa beklages, at man er kommen til denne Afgjørelse, i alt Fald i Formen, som man nu er kommen til, idet det forekommer mig, at det havde været saa simpelt og naturligt, at man vedblev at følge den Fremgangsmaade, som man upaatalt har lagt til Grund for disse store Foretagender, som i en Række af Aar er bleven fuldstændig godkendt, godkendt saa længe af Rigsdagen, at man for det ene Foretagendes Vedkommende er naaet næsten til den fulde Afslutning, og med Hensyn til det andet er kommet midtvejs frem. Det forekommer mig, som sagt, at det havde været aldeles naturligt, at disse Foretagender nu vare bleve afsluttede under den Forudsætning, under hvilken det Hele var bragt til Udspørelse, men paa den anden Side maa jeg sige, at jeg efter den hele Opfattelse, der er gjort gjældende af Ordforeren for Finantsudvalget, ikke betragter Sagen som endelig afgjort; Spørgsmaalet om, hvorledes man vil stille sig ligeoverfor Universitetet, maa nødvendigvis igjen komme for, og det er da mit Haab, at det vil bringes til en Løsning, der fra alle Sider vil kunne erkendes for at være baade forsvarlig og billig ligeoverfor Universitetet.

Krigs- og Marineministeren: Jeg ønsker med et Par Ord at kunne fuldstændiggjøre de Udtalelser, der ere komne fra min Kollega Finantsministeren vedrørende Budgettet for de to mig underlagte Ministerier. Det vil være Thinget bekendt, at den større Del af de Begjæringer, der bleve fremsatte paa Finantsloovforslaget for Krigs- og Marineministeriets Vedkommende, ere bleve bevilgede; det vil ligeledes være Thinget bekendt, at der er nogle Bevillinger, som ere bleve negtede. Der er blevet negtet Beløbene til Halvdelen af Bestyningen for Sporterne og til Forhugning af Hærens Geværbeholdning, Beløb, som jeg meget havde ønsket, at Krigsbestyrelsen kunde raade over i det kommende Aar. Jeg beklager, at disse Bevillinger ikke ere givne, men jeg maa dog tilføie, at jeg vil haabe, at der ikke deraf vil resultere nogen Begivenhed, som skulde være ubehagelige for os. Der er endnu en Bevilling, som er bleven negtet, det er en Del af Beløbet til Bygningen af Flaadens Skibe. Den Sum, som blev begjæret hertil paa Finantsloven, er bleven nedsat med et vist Beløb, men ydermere er Texten i Bygningsskontoen bleven forandret paa en saadan Maade, at den Anvendelse, som er